

θηνᾶς, ἐν τῶν τελειοτέρων πρωτοτύπων τῆς ἰωνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Τὸ Διδυμαῖον, ἡ δὲ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Διδύμοις, ἔργον κολοσσιαῖον τοῦ Παιωνίου καὶ Δάφνιδος, ἦτο ἐν τῶν περιωυμωτέρων κτιρίων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Ἡ συμπλήρωσις δὲ τοῦ ὄλου ναοῦ καὶ αὐτοτελῆς παράστασις, ἦν ἐποίησατο ὁ κ. Θωμᾶς καὶ ἐξέθηκεν εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τῶν Παρισίων, τὰ ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια, ἅτινα οἱ συγγραφεῖς ἀπεκόμισαν, κατέχοντα ἤδη εἰδικὴν αἰθυσαν ἐν τῷ Λούβρῳ, κατέδειξαν τὸ καινοφανές καὶ τὸ διαφέρον, ὅπερ ἐνέχει ἡ ἰωνικὴ τέχνη εἰς τὰ τελειότατα δείγματα, ἅτινα ἐνυπάρχουσιν ἐτι ἐν τῇ Ἰωνίᾳ αὐτῇ. Τὸ Διδυμαῖον ἦτο μαντεῖον, ἡ δὲ ἰδιότης αὕτη ἐπέβαλεν ἰδιάζοντα πρόπον εἰς τὴν κατασκευὴν, οὗ τὰς λεπτομερείας οἱ ἀρχιτέκτονες ἠδυνήθησαν ν' ἀνεύρωσιν ἀνευ παραβάσεως τῶν θεμελιωδῶν νόμων τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Ἡ Ἡράκλεια ἡ ὑπὸ Λάτρω περιέχει ἀγορὰν, ἧς τσαυτὰ μνημεῖα περισώθησαν, ὥστε εἶναι δυνατόν σήμερον ν' ἀναπαρασταθῇ ὁλόκληρος. Τέλος οἱ ἀρχαιολόγοι οὗτοι ἀνεκάλυψαν 450 ἐπιγραφὰς καὶ γλυφὰς ἀρχαιοτάτου ρυθμοῦ. Ἐχομεν λοιπὸν ἐνταῦθα σοιχεῖα ἐξαιρετικῆς ἀξίας. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, οὕτινος τὸ πρῶτον τεῦχος πρὸ τινος ἐδημοσιεύθη, δὲν κινεῖ μόνον τὸ διαφέρον διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐκτεθειμένην ἱστορίαν τῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκτείνεται εἰς τὰς ἠθικὰς ἰδέας καὶ τὰς πολιτικὰς ἐπαναστάσεις τῶν μερῶν ἐκείνων.

Ὡς πρὸς τὴν κεραμογραφίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἐφάνη μεγάλη συλλογὴ ὅλων νέα. Ὁφείλομεν ὅμως εἰς τὸν κ. Benndorf τὸ τρίτον τεῦχος τοῦ συγγράμματός του ὡς πρὸς τὴν κεραμογραφίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ Σικελίας. Τὸ τεῦχος τοῦτο περιέχει μέγαν ἀριθμὸν ἀγγείων τῆς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Κορίνθου συλλογῆς, συνεχίζον ἐπιστημονικῶς τὴν ἀρξαμένην ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ σοφοῦ τούτου καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Heydemann ἐπὶ τῶν εἰκόνων τῶν ἰδιαζουσῶν τῇ Ἑλλάδι κατ' ἀντιβολὴν πρὸς τὰς τῆς Ἑτρουρίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας. Διακρίνεται δὲ τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐπὶ τῇ ὀρθότητι τῆς ἐρμηνείας καὶ τῇ ἀκριβείᾳ τῶν σχεδίων. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο καὶ ἡ τοιαύτη δημοσίευσις τῶν ἀγγείων τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας συλλογῆς, ἡ πολυτιμότερα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑπαρχουσῶν ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν τῆς κεραμογραφίας τῆς ἰδίως Ἑλλάδος, μικρὸν μέχρι τοῦδε ἐμελετήθη. Ἐν μέρει κατέστησαν αὐτὴν γνωστὴν οἱ κκ. Benndorf καὶ Heydemann. Κατάλογος συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Collignon πλήρης καὶ μεθοδικῶς μέλλει ὁσονούπω νὰ ἐκδοθῇ, τυπωθέντων καὶ τῶν τελευταίων φύλλων, καὶ παραδοθῇ εἰς χρῆσιν τῶν ἀρχαιολογούντων.

Ὁ Gerhard πρὸ πολλοῦ ἐζήτησεν ὅπως συνταχθῇ Corpus τῶν ἑλληνικῶν πλίνθων. Νεώτα-

ται ἀνακαλύψεις ἐπέσπευσαν τὴν πραγμάτωσιν τῆς εὐχῆς ταύτης. Ὑπόσχεσις ἐδόθη. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Κεκουλὲ, εἰς τῶν συγγραφῶν τῶν μελλόντων νὰ λάβωσι τὸ μεγαλειότερον, νομίζω, μέγας ἐδημοσίευσεν κατ' ἐκλογὴν εἰκόνας τῶν ἀγάλματιν τῆς Τανάγρας, ἔργον μέγα καὶ πολυτελείας ἐξαιρετικῆς καὶ πλουσιώτατον ἐκ παντὸς, ὅπερ παρέχει ἡ τελεία λιθογραφία. Οὐδέποτε ἄχρι τοῦδε ὑπομνήματα τοῦ εἶδους τοῦτου ἐδημοσιεύθησαν μετὰ τσαυτῆς τιμῆς. Οἱ τεχνῖται καὶ οἱ ἀρχαιολόγοι θὰ δυνηθῶσιν ἤδη νὰ παραβάλλωσι τοὺς πίνακας τῶν ἀπεικονισμάτων τούτων πρὸς τοὺς πίνακας τοὺς συνοδεύοντες τὸν κατάλογον τῶν πλινθίνων ἀντικειμένων τοῦ Λούβρου, ὃν ἐξετέλεσεν ὁ κ. Heuzey. Εἶναι πάντοτε ὠφέλιμον ὅπως κατανοῇ τις κάλλιον τὴν ἑλληνικὴν τέχνην νὰ βλέπῃ τοὺς διαφόρους τρόπους, δι' ὧν ἐμπνέει τοὺς ἐρμηνευτὰς αὐτῆς. Αἱ πλάναι ἔστιν ὅτε τοῦ ἀντιγραφῆως διαφωτίζουσιν ἡμᾶς ὡς πρὸς τὰς οὐσιώδεις ἀρετὰς τοῦ πρωτοτύπου. . . .

Ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐφημερίδος φιλολογικῆς, ἐπιστημονικῆς, πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς, ἐκδομένης ἑλληνιστὶ ἐν Παρισίοις, ἐν ἔτει 1819, ἀπεσπάσαμεν τὴν ἐπομένην συγκινητικὴν περιγραφὴν: Σ. τ. Δ.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

ἐν Παρισίοις, ἐν ἔτει 1819.

Οἱ ἐν Παρισίοις Ἕλληνες ὁμολογοῦσιν ἀπίρους χάριτας εἰς τὸν ἅγιον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἀρσένιον, ὅστις ὑπὸ θεοῦ ζήλου κινούμενος μᾶς συνήθροισε διὰ νὰ συνοδοξολογήσωμεν τ' ἅγια πᾶθη τοῦ Κυρίου μας καὶ νὰ συμπανηγυρίσωμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Στοά τις μεγαλοπρεπῆς ἐπέιχε τόπον ἐκκλησίας. Ὁ σεβάσμιος ἑρεὺς μας ἐφορόντισε μέγਾਲος περὶ τῶν ὅσα συνέτεινον νὰ παραστήσωσι τὸν τόπον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ξένων μεγαλοπρεπῆ καὶ σεβάσμιον. Δάπης ὠραῖος ἐκάλυπτε τὸ ἔδαφος· κρυστάλλινος πολυέλαιος ἐξηρητημένος ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς ὄροφης ἐκόσμηε τὸ ὕψος τοῦ ὕψασμα πολύτιμον κατεσκέπαζε τὴν ἁγίαν τράπεζαν· τέσσαρα μεγάλα κανδυλέρια ἐξ ἀργύρου ἐστόλιζον τὰς γωνίας τῆς· εἰς τὸ μέσον δὲ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς ὕψονετο σταυρὸς ἀργυροῦς, καὶ ὀπισθεν τούτου ἐφαίνετο ἡ εἰκὼν τῆς Θεομήτορος. Αἱ ἀκολουθίαι τῆς μεγάλης ἐβδομάδος ἐγίνοντο ἐσπέρας κατὰ τὰς ἑπτὰ ὥρας. Οἱ Νυμφεῖοι καὶ ὁ Ἐπιτάφιος ἐψάλλθησαν ἐξαίρετα, διότι εὐτυχῆσαμεν καλῶν ψαλτῶν· ἐκ τούτων διεκρίνοντο διὰ τὴν ἁρμονικὴν καὶ γλυκεῖαν τῶν φωνῶν οἱ κύριοι Νικολόπουλος, Σκοῦφος καὶ Δίδυμος. Ὁ ἐπιτάφιός μας ἦτο μικρὸς μὲν, ἀλλὰ κατεσκευασμένος μὲ γλαφυρότητα· ἔνδον ἔκειτο ἡ εἰκὼν τῆς ἀποκαθηλώσεως, περικυκλωμένη ἀφ' ὅσα εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῶσιν εἰς Παρισίους ἄνθη. Ὁ

1. Δύο γυναῖκες βλέπουσαι τὴν φωτογραφίαν ἐκινήθησαν ὑπὸ περιεργείας νὰ ἐρωτήσωσι τὴν θυρωρὸν, ἧτις τὰς ἀπε-